

Adem Eflođlu Üstada Güzelleme

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 21 Haziran 2020

Herkese neler yazdım, birer birer tanıttım.
Bugün babalar günü, geldim Adem babaya.
Arada üzdüm onu, yarasını kanattım.
Ama o kızmayınca, güldüm Adem babaya.

Tarihe cemre düşmüş bir sonbahar gününde.
Adını Adem diye düşünmüşler anında.
Dağlar bile düz olmuş, dolaşırken yanında.
Sözü özü bir diye, dildim Adem babaya.

Üstat Akkuş'da doğmuş, iliyse güzel Ordu.
Onunla gurur duydu, askerken bütün ordu.
Korudu yıllar boyu, düşmandan güzel yurdu.
Bunları araştırıp, bildim Adem babaya.

Askerlik mesleđiyle gezdi deyip " Vatan o."
On parmak on marifet hünerini katan o.
O iyi bir youtuber, şiirlerde tüten o.
Yüređimi ikiye böldüm Adem babaya.

Radyoculuk sanattır, ben de denedim onu.
Ama çok sabır ister geceler eni konu.
Üstatsa bir duayen, iyi biliyor bunu.
Erim erim eriyen baldım Adem babaya.

Şahsen tanıdım onu, İzmit'de çalışırken.
O zaman çok yeniydin, siteye alışırken.
Gönlümde ki hüznle herkese bulaşırken.
Bir acemi sitemi saldım Adem babaya.

Bir garip Adem oğlu, sevdasıdır emeği.
Tam aile babası, sevgi dolu tüfeđi.
Burak'ı, Aleynası hocanın göz bebeği.
Gözümde damlacıklar, seldim Adem babaya.

O güzel yüreğinde, Vatan sevdası bitmez.
Atasına saygılı, hiç kimseye kin gütmez.
Al bayrak salınırken, der ki bu Güneş batmaz.
Cumhuriyet deyince yoldum Adem babaya.

Şiirleri gönlümde mübağlasız taht kurdu.
İlhamıyla kalemim nice şiir doğurdu.
Ceninle tanıştırdı bizleri kitap yurdu.
Okurken dolu dolu haldim Adem babaya.

Bana çok şey öğretti, üstadımız hecede.
Gönlü her zaman güzel yüreğimde yücede.
Dünya denen bir garip, gizemli bilmece.
Herkes beni yererken kaldım Adem babaya.

İyi ki de kalmışım üstadın yüreğinde.
Şimdi dost sızısı var burnumun direğinde.
Denizlere açılıp, çektiği küreğinde,
Fırtınada, bora da sal'dım Adem babaya.

Psikoterapi'de insanlığıyla uzman.
Onu mat edemedi, kötü denen çok azman.
Haçen bileysun bunu, anında geçer kızman.
Bay sinirsiz adını buldum Adem babaya.

Manevi yönü güçlü, tam bir insan mı insan.
Yüreği tetikte, işler var diye her an.
Uykusuzca batıyor, uykusuz doğuyor tan.
İnanın her dem hayran oldum Adem babaya.

Mavileri ararken, şiir yurdunda buldum.
Edebiyat evinde her zaman mutlu oldum.
Sevdiğimle birlikte dem aldım ilham aldım.
Gözlerim ufuklarda daldım Adem babaya.

Bir yürek sevda ile böyle naif atamaz.
Onun vasıflarını tek şiir anlatamaz.
Yazdığım bir kaç dize kulağı çınlatamaz.
Sadece bir parmak bal çaldım Adem babaya.

Ey Adem sen çok yaşa, şerefine, şanına!
Üstat candır canlara, dualarım onunla.
Semaya el açtım da, yetinmedim bununla.
İki rekat da namaz kıldım Adem babaya.

Bugün babalar günü, sitemizin babası.
Her fani insan gibi yaşamaktır çabası.
Sırtından eksik olmaz hiç bir zaman abası.
Dedim ki vallahi ben yıldım Adem babaya.

Bir gün belki duyacak Kul Fikret ölmüş aman.
Atıl geçmesin canlar, yitirdiğimiz zaman.
Boşuna dememişler hayatımız bir roman.
Bilmem ki nasıl derim "Öldüm" Adem babaya.

Mehmet Fikret ÜNALAN
20 Haziran 2020 Saat 21.30
Karantina Günleri
Güzelçamlı/Kuşadası